

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

75 095

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 45h, 73/04

Zgłoszono: 04.03.1972 (P. 153866)

Pierwszeństwo: _____

MKP A01k 73/04

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 10.02.1975

Twórca wynalazku: Stefan Pisarski

Uprawniony z patentu tymczasowego: Politechnika Gdańska, Gdańsk (Polska)

Przyrząd do rozwierania włoka rybackiego

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd do rozwierania włoka rybackiego stosowanego w rybołówstwie morskim.

Rozwarcie włoka w kierunku pionowym uzyskuje się dotychczas poprzez odchylenie dolnej części gardzieli włoka na skutek przyczepienia do podbory ciężarków ołowianych lub stalowych, zaś górnej części przez odchylenie ku górze, na skutek doczepienia do nadbory szeregu pływaków stalowych lub aluminiowych, najczęściej kulistych, natomiast do rozwierania włoka na boki stosuje się rozpornice, czyli deski trałowe.

Niedogodnością opisanych wyżej rozwiązań jest praco- i czasochłonne przygotowanie oprzyrządowania do pracy oraz duży promień cyrkulacji jednostek łowiącej, niezbędny do właściwej pracy włoka, który wpływa bezpośrednio na osłabienie jej zdolności manewrowej. Ponadto, znane rozwiązania posiadają duży opór czołowy ze względu na znaczny, bo około 45° , kąt natarcia rozpornic oraz nieopływowy kształt przymocowanych do nadbory pływaków.

Celem wynalazku jest opracowanie konstrukcji przyrządu do rozwierania włoka rybackiego, który nie będzie posiadał opisanych wyżej niedogodności.

Cel ten został osiągnięty przez zamocowanie na wlocie włoka rybackiego, pierścienia wykonanego z materiału sztywnego, składającego się z dopasowanych wzajemnie segmentów o przekroju opływowym zaopatrzonych w co najmniej dwa kanały, przez które przechodzi stalowa lina z tym, że jeden z segmentów posiada co najmniej trzy kanały, z których jeden przechodzi wzdłuż całego segmentu, a pozostałe dwa przechodzą od ścianek styku do krawędzi natarcia i do krawędzi spływu tego segmentu.

Zaletą przyrządu według wynalazku jest prostota w operacjach przygotowania jego do pracy i mały opór czołowy ze względu na zastosowanie segmentów o przekroju opływowym. Ponadto, przyrząd zapewnia prawidłową pracę włoka, niezależną od zmian kierunku trałowania, jak również od głębokości zanurzenia oraz znacznie zmniejsza promień cyrkulacji, a tym samym wpływa na zwiększenie zdolności manewrowych jednostki łowiącej, co ma duże znaczenie w pogoni za ławicami.

Przedmiot wynalazku pokazany jest w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia

przrząd w rzucie aksonometrycznym, zaś fig. 2 – segment przrządu z trzema kanałami i zamocowanym pancierzem Bowdena w widoku z góry.

Jak pokazano na rysunku, przrząd stanowi metalowy pierścień 1 składający się z dopasowanych wzajemnie opływowych segmentów 2 oraz segmentu 3, które zaopatrzone są w kanały 4. Segmenty 2 posiadają dwa kanały 4, zaś segment 3 posiada trzy kanały 4 z których jeden przechodzi wzdłuż całego segmentu 3, natomiast dwa pozostałe przechodzą od ścianek styku 5 do krawędzi natarcia 6 i do krawędzi spływu 7 segmentu 3. Segment 3 wyposażony jest na krawędzi natarcia 6 w nadlew 8 z otworem 9, do którego zamocowany jest pancierz Bowdena 10. Przez kończący się na krawędzi natarcia 6 kanał 4, otwór 9 i pancierz Bowdena 10 przechodzi stalowa lina 11, którą po naprężeniu zakleszcza się na końcu pancierza 10.

Do złożonego pierścienia 1, od strony krawędzi spływu 7, mocuje się włók, natomiast od strony krawędzi natarcia 6 mocuje się liny trałowe. Następnie pierścień 1 z włókiem wydaje się za burtę statku na tyle, aby na pokładzie pozostało zakończenie pancierza Bowdena 10. Podczas stopniowego wybierania stalowej liny 11 następuje sukcesywne rozwieranie pierścienia 1 z włókiem, aż do momentu uzyskania właściwego kształtu. Po całkowitym rozwierciu pierścienia 1, na końcu pancierza Bowdena 10 zakleszcza się końcówką liny 11.

Zastrzeżenie patentowe

Przrząd do rozwierania włoka rybackiego, znamienny tym, że zamocowany na wlocie włoka stanowi pierścień (1), wykonany z materiału sztywnego, składający się z dopasowanych wzajemnie segmentów (2) oraz segmentu (3) o przekroju opływowym, zaopatrzonych w co najmniej dwa kanały (4), przez które przechodzi stalowa lina (11) z tym, że segment (3) posiada co najmniej trzy kanały (4), z których jeden przechodzi wzdłuż całego segmentu (3), a dwa pozostałe przechodzą od ścianek styku (5) do krawędzi natarcia (6) oraz do krawędzi spływu (7) segmentu (3).

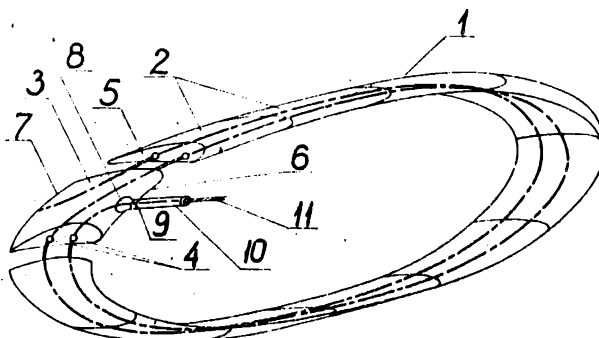

Fig 1.

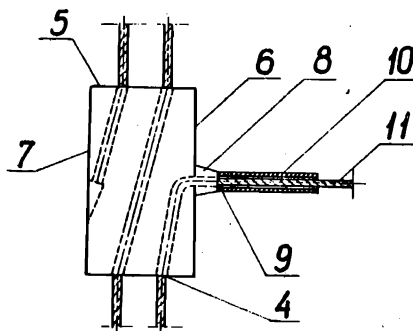

Fig 2.